

Delia VOICU

Teatrul, un refugiu al iubirii

După succesul cu *Nunta lui Krecinski*, încununat, în stagiunea trecută, cu Premiul Criticii, Felix Alexa revine la Naționalul bucureștean cu o nouă izbândă: *Jocul dragostei și al întâmplării*. El supune unei analize atente spiritualul text al lui Marivaux – în traducerea inspirată a lui Dan C. Mihăilescu – căutând sensurile adânci, din care izvorăște comicul irezistibil și purificator. Povestea celor două cupluri, al stăpânilor și al servitorilor, cu toate peripețiile ei, prinde consistență prin profunzimea și grația cu care este revelat, în ipostaza sa cea mai intimă și cea mai fragilă, sufletul uman. Scenografa Diana Ruxandra Ion (distinsă cu Premiul Criticii, tot pentru *Nunta lui Krecinski*) se dovedește, din nou, un colaborator inspirat pentru viziunea poetică a regizorului.

Scena este împărțită în două spații. Unul al vieții, sugerat de mobilierul casnic, desenat pe primul rând de panouri, și cel al teatrului, cu însemnele lui, pe fundal: oglinda actorului, manechinul aflat în așteptarea costumului, fotoliul gol al spectatorului – elemente subliniate discret de reflectoare așezate la vedere. La semnalul lui *Cupidon*, din decorul rece, pietrificat, se desprind, luminate, siluetele eroilor. Veșmintele, rafinate plastic, îi situează în zilele noastre. Dragostea își continuă eterna odisee într-un salon contemporan, loc al armoniei familiale. Aici, chiar dacă e pusă la grele încercări, ea este ocrotită. Un tată hâtru înscenează tinerilor un *joc*, pentru a le proba forța sentimentelor. Actori „fără voie”, aceștia ajung să trăiască aieveja, într-o adevărată inițiere, bucurii și spaime, speranțe și dezamăgiri – frumoasele și chinuitoarele capricii, dintotdeauna, ale inimii... Când se întâlnesc, cei doi stăpâni rămân aproape încremențiți, privindu-se fascinați, ca sub o vrajă ce suspendă timpul în clipa eternă, parcă, a iubirii lor. Intră într-un dialog subtil al trăirilor, exprimat în vorbe puține, fiind, totodată, seducători prin stângăcia cu care mimează condiția modestă. Servitorii, în schimb, intră în rol imediat și, buimăciți de drogul măririi, chiar încep să uite cine sunt, de fapt. Se autoiluzionează înduioșător și adorabil în defulările lor. Ambele perechi, atât de

Ileana OLTEANU

contrastante în atitudini, sunt ironizate cu un umor debordant. Regizorul nu lasă tensiunea să se consume, amânând, permanent, relaxarea. Preferă râsul mocnit, care lucrează adânc.

Excepționala fantezie comică a lui Felix Alexa este slujită și de interpretări pe măsură. Grigore Gonța (*Orgon*) e un părinte modern, sensibil oricând la gesturile de răsfăț ale copiilor săi. El întreține suspansul reprezentației, având și complicitatea fiului, în care evoluează sigur și convingător Liviu Lucaci. Cuplul stăpânilor este întruchipat de fermecătorii Monica Davidescu (*Silvia*) și Mihai Călin (*Dorante*), parteneri de joc ideali. Rolul cameristei este pentru Ileana Olteanu o nouă ocazie de a-și dovedi talentul autentic pentru comedie, talent ce se impune neapărat exploatat în producții viitoare. În acest spectacol-recital pentru actori, performanța deplină îi aparține lui Dan Puric, care face din *Arlechino* o partitură de mare virtuozitate.

Simbolică și emoționantă, în logica montării, este apariția lui Octavian Puric jr. în *Cupidon*. El revine în secvența finală, pentru a întoarce ultima filă a cărții cu *întâmplările dragostei*. Se termină piesa și ultima ei însuflețire. Aceasta se adaugă celorlalte amintiri ce plutesc pe scena goală, pregătită pentru o nouă locuire. În casa protectoare a teatrului, iubirea își va găsi, mereu, refugiu.

Teatrul Național „I. L. Caragiale” București – Jocul dragostei și al întâmplării de **Marivaux**. Traducerea: **Dan C. Mihăilescu**. Regia, versiunea scenică și ilustrația muzicală: **Felix Alexa**. Scenografia: **Diana Ruxandra Ion**. Distribuția: **Dan Puric, Grigore Gonța, Monica Davidescu, Ileana Olteanu, Mihai Călin, Liviu Lucaci, Octavian Puric**. Data premierei: **8 octombrie 2001**.

Dan PURIC